

Czwartek, 8 maja 2008 r.

18. odnotowuje opracowany przez Komisję projekt kodeksu postępowania dla grup interesu; przypomina Komisji, że od ponad 10 lat Parlament posiada taki kodeks i wzywa Komisję do negocjacji z Parlamentem na temat opracowania wspólnych przepisów; jest zdania, że każdy kodeks zawiera silny element kontroli postępowania lobbystów; podkreśla, że lobbysci, którzy naruszają kodeks postępowania, powinni podlegać sankcjom; podkreśla, że należy przeznaczyć wystarczające zasoby (personel i środki finansowe) w celu weryfikowania informacji zawartych w rejestrze; uważa, że w odniesieniu do rejestru Komisji sankcje mogą obejmować zawieszenie rejestracji, a w poważniejszych przypadkach wykreślenie z rejestru; jest zdania, że po ustanowieniu wspólnego rejestru wszelkie niezgodnie z nim postępowanie lobbystów powinno prowadzić do nałożenia sankcji zabraniających wstępu do wszystkich instytucji, których dotyczy rejestr;

19. podkreśla, że rejestr musi być przyjazny dla użytkownika i łatwo dostępny przez Internet; obywatele muszą mieć możliwość łatwego wyszukiwania informacji w rejestrze i musi on zawierać nie tylko nazwy organizacji prowadzących działalność lobbingsową, ale również nazwiska samych lobbystów;

20. podkreśla, że rejestr powinien zawierać oddzielne kategorie, w których lobbysci powinni być rejestrowani zgodnie z rodzajem reprezentowanych przez nich interesów (np. stowarzyszenia zawodowe, przedstawiciele przedsiębiorstw, związki zawodowe, organizacje pracodawców, kancelarie prawne, organizacje pozarządowe itd.);

21. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji dotyczącą wymogu ujawniania przez grupy interesu, które wpisują się do rejestru, następujących informacji finansowych:

- obrotów specjalistycznych firm doradczych i kancelarii prawnych zaangażowanych w lobbing wśród instytucji UE, a także względnego udziału ich najważniejszych klientów;
- szacunkowego kosztu związanego z bezpośrednią działalnością lobbingsową wśród instytucji UE, ponoszonego przez lobbystów zatrudnionych przez przedsiębiorstwa oraz stowarzyszenia branżowe;
- kwoty budżetu ogółem oraz w podziale na główne źródła finansowania organizacji pozarządowych i zespołów ekspertów;

22. podkreśla, że wymóg ujawniania informacji finansowych musi w równym stopniu obowiązywać wszystkie zarejestrowane grupy interesu;

23. zwraca się do wyżej wymienionej grupy roboczej o przedstawienie szczegółowych kryteriów zawierających wymóg ujawniania informacji finansowych, na przykład wykazywania wydatków na działalność lobbingsową w przybliżonej wysokości (bez konieczności podawania dokładnych danych);

24. wzywa komisję przedmiotowo właściwą do przygotowania wszelkich niezbędnych poprawek do Regulaminu Parlamentu;

*

* *

25. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Biała księga na temat sportu

P6_TA(2008)0198

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie białej księgi na temat sportu (2007/2261(INI))

(2009/C 271 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6 Traktatu EU oraz art. 149 Traktatu WE zmieniony Traktatem Lizbońskim, dotyczące wkładu UE we wspieranie europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, a jednocześnie biorąc pod uwagę szczególny charakter sportu, jego struktury oparte na działalności wolontariackiej oraz jego funkcję społeczną i wychowawczą,
- uwzględniając białą księgę na temat sportu (COM(2007)0391),

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- uwzględniając sprawozdanie z Helsinek z grudnia 1999 r. oraz deklarację z Nicei z grudnia 2000 r., dotyczącą cech charakterystycznych sportu i jego społecznej roli w Europie,
- uwzględniając inicjatywę Prezydencji brytyjskiej w sprawie europejskiej piłki nożnej, zakończoną sporządzeniem „Niezależnego studium na temat europejskiego sportu 2006”,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Trybunału Pierwszej Instancji oraz decyzje Komisji w sprawach związanych ze sportem,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾, która zabrania wszelkich form dyskryminacji rasowej w dziedzinie zatrudnienia, edukacji, ubezpieczeń społecznych, opieki zdrowotnej i dostępu do towarów i usług,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucje z dnia 13 czerwca 1997 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w obszarze sportu ⁽³⁾ oraz z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie kobiet i sportu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie zwalczania dopingu w sporcie ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z 14 marca 2006 r. w sprawie zwalczania rasizmu w piłce nożnej, ⁽⁸⁾
- uwzględniając Światowy Kodeks Antydopingowy z 2003 r. i jego przegląd przeprowadzony w 2007 r.,
- uwzględniając sprawozdanie i wnioski pierwszej europejskiej konferencji w sprawie zarządzania w sporcie, zatytułowanej „Zasady gry” (Bruksela, 26-27 lutego 2001 r.),
- uwzględniając Protokół ustaleń podpisany przez Komisję i Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA) w 2006 r., dotyczący wykorzystania piłki nożnej do celów rozwoju państw regionu Afryki, Karaibów i Pacyfiku,
- uwzględniając doświadczenie, jakie przyniósł Europejski Rok Edukacji przez Sport (2004), oraz zalecenie 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁹⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Prawnej, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0149/2008),

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. C 200 z 30.6.1997, str. 252.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, str. 605.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, str. 232.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0503.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, str. 590.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 143.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, str. 10.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze integracyjną rolę sportu oraz jego potencjalny wkład w działania na rzecz spójności społecznej oraz wewnętrznej spójności regionów,
- B. mając na uwadze, że europejski sport stanowi nieodłączną część europejskiej tożsamości, kultury i obywatelstwa; mając na uwadze, że europejski sport opiera się na zaangażowaniu i entuzjazmie milionów sportowców, wolontariuszy i kibiców, którzy udzielają się w wielu klubach i federacjach sportowych, a to ogromne zaangażowanie wydało znaczną liczbę wybitnych sportowców i drużyn sportowych oraz uczyniło sport wartościowym aspektem życia społecznego, w którym wydarzenia sportowe cieszą się ogromną popularnością,
- C. mając na uwadze, że sport odgrywa bardzo ważną rolę w europejskim społeczeństwie, jednak niektóre elementy rywalizacji sportowej są konfrontowane z nowymi zagrożeniami i wyzwaniem, takimi jak naciski handlowe, wykorzystywanie młodych zawodników i sportowców, doping, rasizm, przemoc, ustawianie meczów, korupcja, oszustwa w zakładach sportowych i pranie pieniędzy,
- D. mając na uwadze, że sport odgrywa specjalną rolę w społeczeństwie jako narzędzie aktywizacji i integracji społecznej; mając na uwadze, że sport stanowi ważne narzędzie promowania dialogu międzykulturowego i w znacznym stopniu przyczynia się do rozwoju i promocji istotnych wartości społecznych, kulturalnych i wychowawczych, takich jak uczciwość, tolerancja i wzajemne poszanowanie, solidarność, przestrzeganie reguł, duch współpracy zespołowej oraz samodyscyplina; mając na uwadze, że sport ma w społeczeństwie europejskim szczególnie duże znaczenie dla zdrowia, edukacji, integracji społecznej i wartości kulturowych, dzięki organizacjom opartym na zasadzie wolontariatu,
- E. mając na uwadze, że na mocy art. 149 Traktatu WE zmienionego Traktatem Lizbońskim działania UE mają na celu rozwój europejskiego wymiaru sportu, poprzez popieranie uczciwości i dostępności we współzawodnictwie sportowym oraz współpracy między podmiotami odpowiedzialnymi za sport, jak również przez ochronę integralności fizycznej i psychicznej sportowców, w szczególności najmłodszych; mając na uwadze, że działania na szczeblu UE powinny stanowić uzupełnienie działań podejmowanych przez inne podmioty, nie zmieniając obecnego podziału kompetencji,
- F. mając na uwadze, że w związku z ratyfikacją traktatu lizbońskiego i art. 149 należy nadać roli sportu w Europie strategiczny kierunek poprzez sprecyzowanie zasad stosowania prawa wspólnotowego do sportu; mając na uwadze, że indywidualne podejście w poszczególnych przypadkach stosowane do rozwiązywania szczególnych kwestii związanych ze sportem jest niezadowolające z punktu widzenia organizacji sportowych, gdyż wzmacnia istniejącą niepewność prawną; mając na uwadze, że konieczne są dalsze działania związane ze sportem prowadzone na szczeblu UE, przy jednoczesnym poszanowaniu autonomii, szczególnego charakteru i samorządności organizacji sportowych,
- G. mając na uwadze, że art. 149 Traktatu WE zmieniony Traktatem Lizbońskim wzywa Wspólnotę do wspierania uczciwości i otwartości w zawodach sportowych; mając na uwadze, że zastosowanie reguł konkurencji do sportu powoduje coraz większy rozdział między klubami sportowymi na korzyść tych najbogatszych lub najpopularniejszych, co szkodzi bezstronnemu przebiegowi zawodów sportowych i dlatego jest sprzeczny z celem określonym w tym artykule,
- H. mając na uwadze, że należy uwzględnić niezależność organizacji sportowych i reprezentatywnych organów, takich jak organizatorzy zawodowych mistrzostw, oraz fakt, że odpowiedzialność organizacyjna spoczywa głównie na zarządach organizacji sportowych oraz w pewnym zakresie na państwach członkowskich i partnerach społecznych,
- I. mając na uwadze, że sport zawodowy stale zyskuje na znaczeniu i przyczynia się do umocnienia roli sportu w społeczeństwie; mając na uwadze, że prawo konkurencji i przepisy dotyczące rynku wewnętrznego stosują się do sportu zawodowego o tyle, o ile stanowi on działalność gospodarczą,
- J. mając na uwadze, że sport należy do zakresu obowiązywania prawa UE, szczególnie zasady przedstawicielskiej demokracji bezpośredniej w organach decyzyjnych europejskich instytucji sportowych oraz art. 13 traktatu WE, który zakazuje dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; mając na uwadze, że w niektórych sytuacjach, związanych ze szczególną charakterystyką oraz istotnymi i wyjątkowymi cechami sportu, nie może on być porównywany ze zwykłą działalnością gospodarczą,

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- K. mając na uwadze, że działalność wolontariacka w sporcie umacnia spójność i integrację społeczną oraz wspiera lokalną demokrację i aktywne obywatelstwo, a także ma pośrednią wartość ekonomiczną, gdyż bez wolontariuszy działalność sportowa kosztowałaby znacznie więcej i wiele działań socjalnych związanych ze sportem zniknęłoby, mając na uwadze potrzebę promowania dobrowolnych struktur sportowych i zachęcania do wolontariatu w sporcie poprzez działania zapewniające właściwą ochronę wolontariuszom i doceniając ich rolę społeczną i ekonomiczną,
- L. mając na uwadze, że brak ruchu sprzyja otyłości i pojawianiu się chorób chronicznych, takich jak choroby układu krążenia i cukrzyca, a w konsekwencji ma negatywny wpływ na budżet służby zdrowia państw członkowskich,
- M. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu liczba godzin wychowania fizycznego spadła zarówno w szkołach podstawowych, jak i średnich, zaś między państwami członkowskimi widać duże różnice w zakresie infrastruktury sportowej i stanu wyposażenia, mając na uwadze, że sport daje młodym ludziom atrakcyjne możliwości udziału i osobistego zaangażowania w życiu społecznym oraz może pomóc w odwodzeniu ich od przestępczości,
- N. mając na uwadze, że doping przynosi szkodę przejrzystemu i uczciwemu współzawodnictwu, poddając równocześnie sportowców nieuzasadnionej presji,
- O. mając na uwadze, że Światowy Kodeks Antydopingowy z 2003 r. umożliwił ustanowienie normy służącej zagwarantowaniu harmonizacji ustawodawstw krajowych na szczeblu ogólnosiwiatowym; mając jednak na uwadze, że starania Światowej Agencji Antydopingowej (WADA) są głównie skoncentrowane na sporcie najwyższej klasy,
- P. mając na uwadze, że korzystne dla UE byłoby ustanowienie lepiej skoordynowanej strategii walki z dopingiem, szczególnie poprzez przyjęcie wspólnych stanowisk wobec WADA, UNESCO i Rady Europy oraz poprzez wymianę informacji i najlepszych rozwiązań między rządami oraz krajowymi organizacjami i laboratoriami antydopingowymi,
- Q. mając na uwadze, że pomimo pewnych postępów poczynionych na szczeblu europejskim w sferze równouprawnienia nierówności między kobietami i mężczyznami w sporcie wciąż istnieją; mając na uwadze, że programy szkoleniowe przeznaczone dla młodych utalentowanych sportowców powinny być otwarte dla wszystkich i nie mogą prowadzić do dyskryminacji obywateli i mieszkańców UE ze względu na narodowość lub płeć,
- R. mając na uwadze, że wszyscy obywatele muszą mieć dostęp do sportu i że należy w związku z tym rozpatrzyć szczególne potrzeby niektórych grup, takich jak osoby niepełnosprawne, migranci i osoby w niekorzystnej sytuacji mając w szczególności na uwadze, że sportowcy niepełnosprawni nie mogą być dyskryminowani względem swych pełnosprawnych kolegów w sferze równego dostępu do sportu w państwach członkowskich,
- S. mając na uwadze, że sport dotyczy wszystkich obywateli, niezależnie od płci, rasy, wieku, stopnia sprawności, religii i wyznania, orientacji seksualnej i sytuacji społecznej czy ekonomicznej; mając na uwadze, że sport może być motorem integracji społecznej; mając na uwadze, że Parlament Europejski i Komisja wielokrotnie potępiły wszelkie formy przemocy, rasizmu i ksenofobii,
- T. mając na uwadze, że przemoc w trakcie wydarzeń sportowych pozostaje nierozwiązanym problemem i może przybierać różnorodne formy; mając na uwadze, że wielkie wydarzenia sportowe przyciągają prostytutkę oraz handel kobietami i dziećmi w trakcie trwania tych wydarzeń,
- U. mając na uwadze, że w świetle badania przedstawionego podczas prezydencji austriackiej w 2006 r. sport wytworzył w 2004 r. wartość dodaną w wysokości 407 mld EUR, czyli 3,7 % PKB Unii, i zapewnił miejsca pracy dla 15 mln osób, czyli dla 5,4 % siły roboczej; mając na uwadze, że w związku z tym sport przyczynia się do realizacji celów lizbońskich w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz jest instrumentem rozwoju lokalnego, regionalnego i rozwoju obszarów wiejskich; mając na uwadze, że sport może również współdziałać z rozwojem turystyki poprzez modernizację infrastruktury i powstawanie nowych partnerstw na rzecz finansowania obiektów sportowych i wypoczynkowych,
- V. mając na uwadze, że rosnące piractwo cyfrowe (a zwłaszcza nieautoryzowane transmisje na żywo i retransmisje wydarzeń sportowych) stanowi duże zagrożenie dla branży sportowej, choć niewielka jest świadomość istnienia tego problemu,

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- W. mając na uwadze, że zdecydowana większość działalności sportowej odbywa się na zasadzie niezarobkowej, a w przypadku wielu spośród tych działań ich powszechna dostępność zależy od wsparcia finansowego; mając na uwadze, że pomoc finansowa jest ważna dla sportu na poziomie najbliższym obywatelom oraz dla powszechności sportu, z zastrzeżeniem zgodności z prawem wspólnotowym; mając na uwadze, że zorganizowane dyscypliny sportu w prawie wszystkich państwach członkowskich opierają się na specyficznych nienastawionych na zysk strukturach zarządzania, które na poziomie najbliższym obywatelom silnie zależą od zaangażowania wolontariuszy, posiadają specyficzne formy osobowości prawnej lub status zapewniający wstępne warunki niezbędne do uzyskania szeregu finansowych i podatkowych korzyści,
- X. mając na uwadze, że państwa członkowskie nie określiły jasno pojęcia sportu i nie sprecyzowały, czy stanowi on usługę użyteczności publicznej, co mogłoby uzasadniać szczególne korzyści finansowe (np. zwolnienia podatkowe),
- Y. mając na uwadze, że zmniejsza się liczba datków i funduszy rządowych; mając na uwadze, że aby przetrwać, większość organizacji sportowych nienastawionych na zysk musi pozyskiwać środki finansowe za pomocą działalności handlowej, umożliwiającej skuteczne osiąganie celów społecznych, w związku z czym organizacje te podlegają prawu UE,
- Z. mając na uwadze, że organizacje sportowe dysponują wieloma źródłami dochodów, jak składki członków i sprzedaż biletów, reklamę i sponsorowanie, loterie, prawa audiowizualne, rozdział dochodów w obrębie federacji i lig sportowych, sprzedaż produktów pochodnych oraz pomoc publiczną itp., a dochody z państwowych lub posiadających państwową licencję loterii i usług hazardowych są zdecydowanie najważniejszym źródłem dochodu w wielu państwach członkowskich,
- AA. mając na uwadze, że prawa audiowizualne do retransmisji stały się dla sportu zawodowego w Europie jednym z głównych źródeł dochodów, które to dochody są inwestowane m.in. w szkolenia u podstaw, obiekty i lokalne projekty, a także że wydarzenia sportowe stanowią one dla licznych operatorów mediów popularne źródło przekazywanych treści,
- AB. mając na uwadze, że organizacje sportowe w Unii Europejskiej uważają za konieczny wkład w finansowanie sportu amatorskiego przez loterie państwowe i licencjonowane zakłady bukmacherskie działające na rzecz interesu publicznego; mając na uwadze, że jak na razie nie zaproponowano ani nie poddano pod poważną dyskusję żadnego innego, trwałego rozwiązania, które politycznie byłoby możliwe do zrealizowania i miałyby na celu złagodzenie znaczących strat dyskontowanych z tych źródeł finansowania, gdyby przedsiębiorców zmierzających do zysku dopuszczono do działalności w państwach członkowskich, które do tej pory prowadziły restrykcyjną politykę dotyczącą gier i zakładów,
- AC. mając na uwadze, że działalność w dziedzinie zakładów sportowych rozwinęła się w sposób niekontrolowany (szczególnie transgraniczne zakłady w Internecie); mając na uwadze, że coraz więcej meczów jest ustawianych; mając na uwadze, że w państwach członkowskich wybuchły ostatnio skandale związane z zakładami, zagrażające uczciwości sportu i rywalizacji sportowej,
- AD. mając na uwadze, że wspólne dla większości państw członkowskich procesy gospodarcze i społeczne, z uwagi na wzrastającą komercjalizację, zachęcanie do zwiększenia finansowania ze środków publicznych oraz zwiększającą się liczbę uczestników przy niezmienniej liczbie wolontariuszy, stworzyły nowe wyzwania dla organizacji sportu w Europie,
- AE. mając na uwadze, że drużyny narodowe odgrywają istotną rolę, nie tylko tworząc własną wiarygodność, ale również zapewniając solidarność ze sportem na poziomie najbliższym obywatelom, i z tego względu zasługują na wsparcie,
- AF. mając na uwadze, że rozwój prawdziwego europejskiego rynku zawodników i sportowców oraz wzrost poziomu płac w niektórych dziedzinach sportu zawodowego spowodowały zwiększoną działalność agentów zawodników; mając na uwadze, że z tego względu niezbędne jest w państwach członkowskich specjalne szkolenie menedżerów sportowych i agentów zawodników,
- AG. mając na uwadze, że duże umiędzynarodowienie prowadzi do transgranicznej korupcji w sektorze sportu; gdy organy zarządzające stają wobec problemów transgranicznej korupcji na skalę europejską, powinny mieć w razie potrzeby możliwość zwrócenia się o pomoc do Komisji,
- AH. mając na uwadze, że systemy licencji, zatwierdzone przez odpowiednich organizatorów zawodów, zmierzają do zagwarantowania, że kluby zawodowe przestrzegają tych samych podstawowych zasad w dziedzinie zarządzania finansowego i przejrzystości; mając na uwadze, że systemy te muszą być zgodne z zasadami konkurencji i rynku wewnętrznego i nie mogą wykraczać poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia uzasadnionych celów związanych z właściwą organizacją i właściwym funkcjonowaniem sportu,

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- AI. mając na uwadze, że ze względu na sam charakter sportu zorganizowanego, struktury sportowe na szczeblu europejskim są zasadniczo rozwinięte słabiej niż na szczeblu krajowym i międzynarodowym, przy czym sport na szczeblu europejskim europejski jest zorganizowany kontynentalnie, nie zaś na szczeblu UE,
- AJ. mając na uwadze, że w białej księdze w sprawie sportu często wspomina się o objęciu sportu europejskimi programami finansowania; mając na uwadze, że Unia powinna uwzględniać także aspekty sportowe w swych działaniach, w szczególności aby respektować autonomię, specyfikę i samorządność organizacji sportowych i wspierać sport na szczeblu europejskim, mając na uwadze, że wyniki ustrukturyzowanego dialogu prowadzonego między wszystkimi zaangażowanymi podmiotami mają duże znaczenie dla zrozumienia szczególnego charakteru sportu,
- AK. mając na uwadze, że Komisja zdecydowała uczynić pozytywną dla zdrowia aktywność fizyczną kamieniem węgielnym swych działań związanych ze sportem; mając na uwadze, że Rada Europy wykazała się innowacyjnym i skutecznym dialogiem z ruchem sportowym w Europie, zapraszając rządowe i pozarządowe zainteresowane podmioty na swe posiedzenia,
- AL. mając na uwadze, że dialog społeczny na poziomie europejskim może rozwiązać wątpliwości pracodawców i sportowców oraz objąć ocenę porozumień dotyczących stosunków między nimi oraz warunków pracy w tej branży,
- AM. mając na uwadze, że sport może mieć wkład w różne aspekty stosunków zewnętrznych UE w kontekście programów pomocy zewnętrznej, przyczyniając się do dialogu z krajami partnerskimi w ramach publicznej dyplomacji UE,
- AN. mając na uwadze, że europejskie organizacje sportowe, podmioty organizujące wydarzenia sportowe oraz wszelkie właściwe organy same powinny ustalić cele w zakresie środowiska naturalnego, z myślą o zagwarantowaniu równowagi ekologicznej swojej działalności,

Organizacja sportu

1. wyraża zadowolenie z publikacji białej księgi na temat sportu i ma nadzieję, że posłuży ona za podstawę owocnego i stałego dialogu między światem sportu a Komisją; docenia znaczenie, jakie Komisja nadaje sportowi, przyjmując tę białą księgę;
2. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że państwa członkowskie oficjalnie ujęły sport w nowym traktacie lizbońskim w celu umożliwienia powstania spójnej europejskiej polityki w tej dziedzinie, uwzględniając przy tym szczególnie charakter sportu, jego struktur oparte na działalności wolontariackiej oraz jego funkcję społeczną i wychowawczą, a jednocześnie umożliwiając Komisji wspieranie i uzupełnianie — ale nie regulowanie — działań państw członkowskich i organizacji sportowych; zauważa, że istniejące w Europie struktury sportowe mają charakter krajowy;
3. uważa, że dodatkowy zakres uprawnień dotyczących sportu zawarty w art. 149 Traktatu WE, zmienionym traktatem lizbońskim, Komisja powinna wykorzystywać biorąc pod uwagę zasadę pomocniczości, respektując autonomię organizacji sportowych i odpowiednich organów zarządzających, oraz z należyтым uwzględnieniem specyfiki sportu;
4. zwraca się do Komisji, aby należycie szanowała szczególnie charakter sportu poprzez niestosowanie indywidualnego podejścia w poszczególnych przypadkach oraz aby zapewniła większą pewność prawną poprzez opracowanie jasnych wytycznych dotyczących zastosowania prawa europejskiego do sportu w Europie oraz poprzez wspieranie badań i seminariów dotyczących konkretnego zastosowania wspólnotowego dorobku prawnego do sportu; zwraca się do Komisji o zapewnienie jasności, spójności i publicznej widoczności przepisów UE, tak aby usługi sportowe użyteczności publicznej mogły spełniać swe cele i przyczyniać się do poprawy jakości życia obywateli europejskich; zwraca się też do Komisji o monitorowanie i regularny przegląd stosowania prawa UE zgodnie z traktatem WE w celu uwzględnienia nowych okoliczności, tak aby identyfikować i rozwiązywać nierozstrzygnięte lub nowo powstałe problemy;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

5. zgadza się z punktem widzenia Komisji, w myśl którego większość istniejących problemów może być rozwiązana przy zastosowaniu samoregulacji zgodnej z zasadą właściwego zarządzania, pod warunkiem przestrzegania prawa wspólnotowego; uważa, że zorganizowane partnerstwo i dialog między Komisją i ruchem sportowym jest kluczowy dla dobrego zarządzania sportem i unikania niepewności prawnej pod względem autonomii i samorządności organizacji sportowych; zgadza się z Komisją co do prowadzenia ustrukturyzowanego dialogu składającego się z dwóch elementów: a) dorocznego forum sportu europejskiego z udziałem wszystkich podmiotów działających w dziedzinie sportu oraz b) dyskusji tematycznych z udziałem ograniczonej liczby podmiotów;

6. z zadowoleniem przyjmuje udział następujących podmiotów w proponowanym ustrukturyzowanym dialogu:

- europejskich federacji sportowych,
- europejskich sportowych organizacji interdyscyplinarnych, w szczególności europejskich komitetów olimpijskich, Europejskiego Komitetu Paraolimpijskiego (EPC), olimpiad specjalnych oraz europejskich sportowych organizacji pozarządowych,
- krajowych sportowych organizacji oraz krajowych komitetów olimpijskich i paraolimpijskich,
- innych podmiotów zaangażowanych w sport, reprezentowanych na szczeblu europejskim, w tym partnerów społecznych,
- innych organizacji europejskich i międzynarodowych, w szczególności sportowych organów Rady Europy oraz instytucji ONZ takich jak UNESCO i WTO;

7. uważa, że organy sportowe posiadają pełną swobodę regulowania swej dyscypliny, pod warunkiem że regulacje te są czysto sportowe, jednak jeżeli zawierają one ograniczenia, ograniczenia te muszą być proporcjonalne, czyli w uzasadniony sposób konieczne do osiągnięcia celu(-ów) sportowego(-ych), w ramach prawa UE;

8. uznaje rolę głównych podmiotów w drużynowym sporcie zawodowym, czyli klubów jako podmiotów podstawowych, które zatrudniają zawodników i tworzą główne powiązania z kibicami, związków zawodniczych jako przedstawicieli pracowników, lig będących organizatorami zawodów na szczeblu krajowym i — obok klubów — przedstawicielami pracodawców, a także organów zarządzających jako strażników sportu i zasad gry, jako że te cztery grupy pracują nad osiągnięciem dobrej sytuacji, integralności i solidarności w sporcie;

9. zaleca, by wszystkie właściwe kluby zrzeszające różne kategorie osób zaangażowanych w sport (zawodników, trenerów, arbitrów itd.) były odpowiednio reprezentowane w organach decyzyjnych federacji międzynarodowych i krajowych;

10. jest zdania, że wobec znacznego przepływu kapitałów, powodowanego transferami, transakcje finansowe powinny odbywać się w sposób jawny i przejrzysty między wszystkimi zainteresowanymi stronami, i uważa, że zależnie od dyscypliny sportu system ten powinien być sterowany przez właściwy organ zarządzający;

11. podkreśla znaczenie pracy wolontariuszy w dziedzinie sportu w tym sensie, że oddziałuje ona jako główny czynnik w stymulowaniu i wspieraniu integracji społecznej oraz szerszej wiedzy u młodych ludzi; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby w większym stopniu zachęcały do oddolnych inicjatyw w sporcie i organizacjach sportowych w kontekście decyzji politycznych na szczeblu krajowym i europejskim;

12. wzywa państwa członkowskie i organy zarządzające sportem do aktywnego promowania społecznej i demokratycznej roli kibiców poprzez wsparcie w zakresie tworzenia i rozwijania federacji kibiców oraz promowanie ich zaangażowania w zarządzanie i administrowanie zawodami; uważa, że inicjatywa brytyjskiej grupy fanów futbolu „Supporters Direct” stanowi w tym kontekście przykład dobrej praktyki i wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze sportowe do jej promowania i szerzenia;

13. wzywa Komisję, aby wspierała większe zaangażowanie pozarządowych organizacji sportowych w dialog między państwami członkowskimi i Komisją poprzez organizację posiedzeń rządowych z udziałem pozarządowych organizacji sportowych, na kształt posiedzeń ministerialnych bądź posiedzeń dyrektorów ds. sportu lub posiedzeń grup roboczych Komisji;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

14. przyjmuje z zadowoleniem memorandum podpisane przez Francję i Holandię w sprawie białej księgi na temat sportu i zachęca Komisję do wyjaśnienia statusu sportu w prawie UE w szczególnych kwestiach, takich jak skład drużyn, status agentów zawodników, prawa audiowizualne itd.;

15. wzywa Komisję, aby w ramach nowego ustrukturyzowanego dialogu poświęciła szczególną uwagę Komitetowi Regionów, uwzględniając jego wkład na szczeblu regionalnym i lokalnym w monitorowanie i realizację działań przewidzianych w Białej księdze na temat sportu;

16. wzywa międzynarodowe, europejskie i krajowe federacje sportowe do przyjęcia w ich statutach prawa do odwoływania się do zwykłych sądów, ale przyznaje, że zasada samoregulacji przez władze krajowe, ligi i organizatorów zawodów jest podstawą i uzasadnia istnienie struktury europejskiego modelu sportu oraz podstawowych zasad rządzących organizacją zawodów sportowych;

17. zachęca Komisję do wspierania wdrażania i usprawniania systemu licencyjnego opartego na zasadzie samoregulacji na szczeblu krajowym i europejskim, tak aby wzmocnić dobre zarządzanie oraz stworzyć równe warunki konkurencji w zakresie przejrzystości i stabilności finansowej; zaleca przyjęcie środków mających na celu osiągnięcie przejrzystości finansowej i kontroli kosztów w sporcie europejskim, zagwarantowanie nie tylko stabilności, lecz również równych warunków konkurencji wśród europejskich podmiotów działających w branży sportowej; uznaje użyteczność udzielania licencji klubom zawodowym przez organizatorów zawodów na szczeblu krajowym i europejskim, które to licencje zagwarantują, że kluby sportowe będą miały niezbędną strukturę i będą spełniały warunki materialne uczestnictwa w zawodach;

18. wzywa krajowych i europejskich organizatorów zawodów sportowych, by zapewnili, aby ich procedury przyznawania licencji dla związków sportowych pozostawały w zgodzie z podstawowymi zasadami przejrzystości finansowej, nie miały dyskryminacyjnego charakteru oraz były zgodne z podstawowymi przepisami i zasadami dotyczącymi rynku wewnętrznego, tak aby powstrzymać zakłócenia konkurencji; jest zdania, że organizacje sportowe muszą zapewniać przestrzeganie wymogów dotyczących przejrzystości i licencjonowania oraz karanie ich nieprzestrzegania;

19. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji zorganizowania konferencji z udziałem UEFA, EPFL, Fifpro, krajowych związków i krajowych organów właściwych dla organizacji wydarzeń w dziedzinie zawodowej piłki nożnej, aby przedyskutować porozumienia w sprawie licencjonowania i dobre wzorce w tej konkretnej dziedzinie; wzywa także Komisję do zaproszenia na tę konferencję innych zainteresowanych stowarzyszeń przedstawicielskich;

Doping

20. zwraca się do państw członkowskich o uzgodnienie wspólnego podejścia ustawodawczego do problemu dopingu, tak aby zapewnić podobną traktowanie prawne we wszystkich państwach członkowskich i zdefiniować wspólne stanowiska wobec WADA, UNESCO i Rady Europy; wzywa państwa członkowskie, które nie podpisały jeszcze konwencji UNESCO w sprawie zwalczania dopingu w sporcie, do jej podpisania;

21. zachęca Unię — będącą członkiem WADA — z myślą o walce z dopingiem, przede wszystkim do wzmocnienia istniejących sieci współpracy, a dopiero wówczas do tworzenia nowych partnerstw między służbami odpowiedzialnymi za przestrzeganie prawa, laboratoriami akredytowanymi przy WADA i Interpolem, co umożliwiłoby wymianę we właściwym czasie i w sposób pewny informacji na temat nowych środków dopingowych i metod ich stosowania;

22. zachęca Komisję do realizacji działań nr 4 i 5 z planu działań „Pierre de Coubertin” i promowania rozwoju partnerstw między organami ścigania państw członkowskich, laboratoriami akredytowanymi przy WADA i Interpolem, co umożliwiłoby wymianę we właściwym czasie i w sposób pewny informacji na temat nowych środków dopingowych i metod ich stosowania, oraz do ułatwiania i aktywnego wspierania tworzenia sieci krajowych organizacji antydopingowych w państwach członkowskich;

23. nakłania państwa członkowskie do traktowania handlu nielegalnymi środkami dopingowymi w ten sam sposób, co handel narkotykami oraz do odpowiedniego przystosowania ustawodawstw krajowych; zwraca się do Komisji o rozważenie sposobów realizacji tego zalecenia, ujętego dalej w białej księdze;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

24. wzywa do polityki zmierzającej do zapobiegania i przeciwdziałania dopingowi, w tym do unikanie nadmiernie napiętych harmonogramów, stawiających zawodników pod presją; podkreśla potrzebę walki z nieprawidłowościami poprzez kontrole, badania, testowania, długookresowe monitorowanie przez niezależnych lekarzy oraz poprzez edukację, a jednocześnie zapobieganie i szkolenie; wzywa kluby zawodowe i organizacje sportowe do podjęcia zobowiązania do zwalczania dopingów i monitorowania jego przestrzegania poprzez wewnętrzne i zewnętrzne niezależne kontrole;

25. zwraca się o opracowanie planu działania w sprawie zwalczania dopingów w okresie poprzedzającym kolejne Igrzyska Olimpijskie, które mają odbyć się w UE (Londyn w 2012 r.);

26. zwraca się o udostępnienie funduszy na badania nad dopingiem z programu ramowego w dziedzinie badań i programu działania w dziedzinie zdrowia publicznego;

27. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia młodym zawodnikom obszerniejszej informacji i edukacji w sprawie środków dopingujących, przepisanych w receptach leków, które mogą je zawierać, oraz skutków tych środków dla zdrowia;

Edukacja, młodzież i zdrowie

28. podkreśla rolę sportu w edukacji, kształtowaniu wśród młodzieży wartości tolerancji i wzajemnego poszanowania, uczciwości i poszanowania zasad fair play, a także profilaktyce ochrony zdrowia, w szczególności w walce z otyłością;

29. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący promowania sportu i ćwiczeń fizycznych jako istotnych czynników w standardach edukacyjnych, aby uczynić szkoły bardziej atrakcyjnymi i polepszyć standardy teoretyczne; popiera zalecenia Komisji dla państw członkowskich dotyczące opracowania strategii na poziomie krajowym, których celem jest poprawa i zwiększenie aktywności fizycznej dzieci i uczniów od najwcześniejszych lat w ramach programów edukacyjnych; uważa, że aktywność fizyczna w szkołach ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju psychologicznego i fizycznego najmłodszych dzieci, a także podkreśla, że jej finansowanie ma ogromne znaczenie oraz stanowi główny instrument opieki zdrowotnej dla dzieci i młodzieży;

30. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały do dalszego podejmowania środków na rzecz promocji sportu i aktywności fizycznej jako ważnego czynnika w podnoszeniu krajowych standardów edukacyjnych oraz aby w pełni skorzystały z możliwości, jakie stwarzają programy wspólnotowe dotyczące mobilności na wszystkich szczeblach edukacji, kształcenia zawodowego i uczenia się przez całe życie;

31. zaleca państwom członkowskim uznanie konieczności przewidzenia szkoleń umożliwiających „podwójną — sportową i akademicką — karierę” młodym sportowcom, tak aby od początku pozwolić młodym sportowcom zawodowym zaistnieć na rynku pracy w ramach uprawianego zawodu — z poświęceniem szczególnej uwagi kształceniu najmłodszych — przy czym dla tego celu wymagane są ściślejsza kontrola i regularne przeglądy szkoleń, tak aby zagwarantowana była ich jakość, oraz posiadanie lokalnych ośrodków szkoleniowych wysokiej jakości w celu ochrony ich interesów moralnych, edukacyjnych i zawodowych;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do intensyfikacji środków zapobiegawczych oraz kontroli stanu zdrowia młodych sportowców oraz do zapewnienia poszanowania wszystkich praw ustanowionych w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka;

33. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przyznawania nagrody europejskiej dla szkół, które aktywnie wspierają i promują aktywność fizyczną jako część programu nauczania;

34. zgadza się z Komisją, że inwestowanie w młodych utalentowanych sportowców jest kluczowe dla trwałego rozwoju sportu, i uważa, że prawdziwym wyzwaniem dla ruchu sportowego jest zapewnienie lokalnych ośrodków szkolenia zawodników; uważa, że zasady UEFA dotyczące własnych wychowanków mogą posłużyć za przykład dla innych federacji, lig i klubów;

35. odwołuje się w tym zakresie do zadania powierzonego Unii w traktacie lizbońskim i dotyczącego ochrony w szczególności integralności fizycznej i psychicznej najmłodszych sportowców;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

36. wzywa Komisję, aby uznała legalność środków sprzyjających promowaniu zawodników wywodzących się z ośrodków szkoleniowych, takich jak np. minimalna liczba zawodników wyszkolonych na gruncie lokalnym wśród zawodowców, niezależnie od ich obywatelstwa;

37. zwraca się do Komisji, aby biorąc pod uwagę szczególny charakter sportu wspierała działania organizacji sportowych mające na celu ochronę młodych sportowców, poprzez otwarte opowiadanie się za bardziej rygorystycznym stosowaniem regulacji UEFA, które zabraniają w UE transferów zawodników poniżej 16 roku życia oraz poprzez zaaprobowanie zasady, że pierwszy kontrakt zawodowy zawodnika zawierany jest z klubem, który go wyszkolił;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwalczania wykorzystywania dziewczynek i chłopców w sporcie oraz handlu dziećmi, ściśle stosując istniejące prawo i przepisy; sugeruje, że pożądane jest większe bezpieczeństwo prawne, szczególnie w stosowaniu zasady dotyczącej wychowanków danego klubu (ang. „home-grown players rule”);

39. wyraża ubolewanie z powodu stosowanej przez rządy państw członkowskich praktyki sprzedawania boisk szkolnych na tereny pod zabudowę; uważa, że należy zachęcać państwa członkowskie do zapewniania dzieciom wystarczającej ilości obiektów do uprawiania sportu i wysiłku fizycznego w szkołach; zwraca się do państw członkowskich o ułatwienie swobodnego dostępu osób poniżej 14 roku życia do wszystkich krajowych i międzynarodowych zawodów sportowych;

40. biorąc pod uwagę potrzebę przyjęcia horyzontalnego podejścia do kwestii dotyczących ochrony środowiska naturalnego i zdrowia, zaleca Komisji zachęcanie do promowania ochrony środowiska naturalnego i zdrowia podczas wydarzeń sportowych o zasięgu europejskim; wyraża zadowolenie z podjętej przez Komisję decyzji dotyczącej promowania ekologicznej polityki zakupów w ramach prowadzonego przez nią dialogu politycznego z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami;

41. uznaje znaczenie sportu dla przyczyniania się do ochrony zdrowia i z tego powodu zaleca, aby właściciele praw do transmisji przyczyniali się do promowania sportu z tą myślą;

42. zwraca uwagę, że związek między sportem a zdrowiem stanowi istotną kwestię, dlatego coraz częstszą praktyką jest współpraca organizacji sportowych lub klubów z kasami chorych i lekarzami, co w rezultacie oznacza ogromne korzyści dla opieki zdrowotnej i równocześnie prowadzi do zmniejszenia kosztów; uważa za kluczową edukację młodzieży mającą na celu uświadomienie jej znaczenia zdrowej żywności i związku między odżywianiem i aktywnością fizyczną poprzez ogólnoeuropejskie wydarzenia, takie jak Dzień Żywności bez Dodatków Typu E (ang. „E-free Food Day”);

43. podkreśla znaczenie ruchu i sportu w zwalczaniu otyłości i eliminowaniu niezdrowych nawyków, ponieważ taka aktywność ma z jednej strony wyraźny pozytywny wpływ na zdrowie obywateli, a z drugiej strony przyczynia się do zmniejszenia kosztów kas chorych; wyraża jednak obawę z powodu faktu, że ogólne wydłużenie godzin pracy i obecnych warunków zatrudnienia zniechęca pracowników do regularnego ruchu i uprawiania sportu z większą determinacją; wzywa Komisję do opracowania i wspólnego wydania wraz z federacjami sportowymi europejskich wytycznych i zaleceń dotyczących aktywności fizycznej do końca 2008 r.;

44. zwraca się do państw członkowskich, aby stworzyły ramy dla organizacji europejskich mistrzostw szkół i europejskich mistrzostw uniwersytetów, z myślą o przygotowaniu młodzieży do rywalizacji sportowej i promowaniu dialogu międzykulturowego;

Integracja społeczna i przeciwdziałanie dyskryminacji

45. podkreśla, że sport jest jednym z najskuteczniejszych instrumentów integracji społecznej i jako taki powinien być w większym wymiarze promowany i wspierany przez Unię Europejską, np. poprzez specjalne programy dla organizatorów europejskich, krajowych i lokalnych imprez sportowych i rekreacyjnych; uważa, że w szczególności możliwości takie powinny być udostępnione organizatorom wydarzeń sportowych o charakterze integracyjnym z udziałem osób niepełnosprawnych; jest zdania, że w kontekście Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego 2008 należy poświęcić szczególną uwagę znaczeniu sportu jako jedynej w swoim rodzaju przestrzeni międzykulturowego współistnienia oraz podwaliny dialogu i współpracy z krajami trzecimi;

46. wskazuje na znaczenie zachęcania ludzi do uprawiania sportu poprzez zapewnienie wszystkim równych szans i dostępu do sportu poprzez inwestowanie w szkolenie nauczycieli i trenerów oraz budowę publicznych obiektów sportowych;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

47. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby sport traktowały nie tylko jako przywilej ludzi o pełnej sprawności fizycznej, lecz również jako istotne narzędzie rehabilitacji i integracji społecznej ludzi niepełnosprawnych; w tym kontekście wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały praktyczne środki i inicjatywy mające na celu promowanie większego udziału osób niepełnosprawnych w tradycyjnych dyscyplinach sportowych;

48. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji zachęcania organizacji sportowych i państw członkowskich do przystosowania infrastruktury sportowej i szkolnej do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz domaga się łatwiejszego dostępu do studiów z zakresu kinetoterapii i terapii fizycznej dla nauczycieli wychowania fizycznego, umożliwiających im pracę z częściowo niepełnosprawnymi uczniami, stosownie do ich warunków fizycznych;

49. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji i państw członkowskich o wsparciu dalszych środków na rzecz osób niepełnosprawnych; wzywa Komisję do zagwarantowania, aby wszelkie uprawnienia socjalne przyznawane sportowcom były w nie mniejszym stopniu dostępne sportowcom niepełnosprawnym;

50. z zadowoleniem przyjmuje wyczerpującą białą księgę Komisji na temat sportu; wyraża jednak żal, że aspekt płci nie został w niej odpowiednio uwzględniony, szczególnie jeżeli chodzi o równe wynagrodzenie za te same osiągnięcia oraz fakt, że zawodniczki zarabiają mniej niż zawodnicy;

51. wyraża zadowolenie z powodu okazywanej przez Komisję woli włączenia kwestii równości płci do wszystkich dziedzin związanych ze sportem ze szczególnym uwzględnieniem dostępu do sportu dla imigrantek i kobiet należących do mniejszości etnicznych, dostępu kobiet do stanowisk kierowniczych w sporcie oraz pokazywania w mediach kobiet zaangażowanych w sport;

52. wzywa państwa członkowskie do nadawania również wartości dokonaniom sportowym kobiet, przyznając im gratyfikacje finansowe, oraz do przyjęcia przepisów prawnych zakazujących organizowania zawodów sportowych, w których nagrody pieniężne lub inne trofea przyznawane kobietom miałyby niższą wartość;

53. wzywa państwa członkowskie do zachęcania do przekazu medialnego z kobiecych zawodów sportowych, co pozwoli na promowanie kobiecych osobistości sportu (tzw. role model) i na zwalczanie stereotypów opartych na płci, a także umożliwi kobietom karierę w obszarach związanych ze światem sportu, w tym na stanowiskach decyzyjnych;

54. zachęca państwa członkowskie do zdwojenia wysiłków zmierzających do przystosowania infrastruktury sportowych do potrzeb osób niepełnosprawnych, zwłaszcza dzieci, ale również osób starszych i kobiet, aby zwiększyć średnią długość aktywności zawodowej oraz znaczenie sportu we wspieraniu zdrowia fizycznego i umysłowego, umożliwiając im w ten sposób dostęp do nich, oraz uczyć się na podstawie najlepszych wzorców w tej dziedzinie; wzywa państwa członkowskie do monitorowania wykorzystywania środków publicznych przeznaczonych na aktywność sportową, weryfikując, czy są one równo rozdzielane z uwzględnieniem wymagań sportowców obu płci;

55. podkreśla szczególne znaczenie sportu dla integracji społecznej osób ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w szczególności imigrantów; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby włączyły działalność sportową i programy dotyczące sportu do inicjatyw, które są finansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego, tak aby doprowadzić do społecznej integracji i udziału w społeczeństwie tych osób, które należą do grup w niekorzystnej sytuacji;

56. pozytywnie ocenia stanowisko Komisji, która dostrzega znaczenie sportu jako użytecznego narzędzia integracji imigrantów oraz — w sensie ogólniejszym — jako narzędzia integracji społecznej; proponuje, by dostęp do sportu i społecznej infrastruktury sportowej uznano za wskaźnik integracji społecznej oraz czynnik w analizie zjawiska wykluczenia społecznego;

57. podkreśla rolę regionów i samorządów lokalnych w realizacji imprez sportowych o charakterze profesjonalnym oraz rekreacyjnym, w rozwoju infrastruktury oraz promocji sportu i zdrowego trybu życia wśród obywateli UE, w szczególności młodzieży szkolnej;

58. wzywa organizacje sportowe i państwa członkowskie do podjęcia jak najsurowszych kroków w celu zwalczania rasizmu i dyskryminacji w sporcie; uważa, że arena sportowa jest miejscem pracy zawodowych sportowców, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, aby ich miejsce pracy było wolne od dyskryminacji;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

59. wzywa Komisję i wszystkie państwa członkowskie do skutecznej transpozycji i wdrożenia dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾ oraz dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾;

60. wzywa zawodowe organizacje sportowe i kluby sportowe do lansowania kampanii zwalczania wszelkich form dyskryminacji, rasizmu i ksenofobii występujących przed zawodami sportowymi, w ich trakcie i po ich zakończeniu, na stadionach i poza nimi;

Sport i kraje trzecie

61. nalega, aby rozwój poprzez sport nigdy nie prowadził do odpływu sportowców z krajów o niższym poziomie rozwoju (ang. „muscle drain”), oraz wzywa Unię do rozwiązania tego problemu w dialogu politycznym i współpracy z krajami partnerskimi;

62. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby poszerzyły zakres dialogu i współpracy z krajami trzecimi do takich spraw jak transfery zawodników międzynarodowych, wykorzystywanie zawodników małoletnich, doping, pranie pieniędzy w sporcie oraz bezpieczeństwo w trakcie wielkich, międzynarodowych wydarzeń sportowych;

63. wzywa państwa członkowskie, aby stworzyły więcej infrastruktury dla przyjęcia sportowców z krajów trzecich zgodnie z niedawnymi deklaracjami dotyczącymi cyklicznej imigracji, porozumieniami partnerskimi z krajami trzecimi w sprawie mobilności i polityki dotyczącej legalnej imigracji z 2005 r.;

64. zachęca Komisję i państwa członkowskie do skoordynowania swoich działań z istniejącymi programami Organizacji Narodów Zjednoczonych, państw członkowskich, władz lokalnych i organizacji prywatnych podczas rozpatrywania kwestii sportu w ramach obszarów polityki rozwoju UE;

Zapewnienie porządku publicznego podczas wydarzeń sportowych

65. zwraca się do państw członkowskich o zachęcanie do wymiany przez służby policyjne, organizacje kibiców, lokalne grupy przeciwdziałające przemocy, ekspertów i władze sportowe dobrych praktyk i możliwych do wykorzystania informacji na temat kibiców stwarzających zagrożenie, w celu zapobiegania przemocy, rasizmowi i ksenofobii podczas wydarzeń sportowych i reagowania na takie zjawiska; wzywa wszystkie zainteresowane strony, aby odgrywały aktywną rolę, wprowadzając natychmiastowe i bardziej surowe kary za rasizm i przemoc, czy to na boisku czy też na trybunach, oraz aby wykorzystywały istniejące doświadczenia organizatorów zawodów i klubów w tej dziedzinie na szczeblu krajowym i europejskim w celu zagwarantowania osiągnięcia wysokich minimalnych standardów przez władze publiczne i organizatorów zawodów podczas wdrażania procedur i planów ochrony meczów; podkreśla potrzebę stworzenia warunków dla bardziej kompleksowego podejścia, obejmującego wszystkie zainteresowane strony strategii mającej na celu wzmocnienie nierepresyjnych aspektów reakcji na wyzwania, z silnym naciskiem na edukację i szkolenie;

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrażania opartej na informacji polityki w zakresie transgranicznej współpracy policyjnej w dziedzinie sportu, w tym do wymiany informacji i informacji wywiadowczych między służbami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo, zapewniając poszanowanie wolności, praw podstawowych i zasad ochrony danych;

67. zwraca szczególną uwagę na cenne doświadczenia zdobyte w ramach sieci narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej (NFIPs), które odpowiedzialne są za koordynację i ułatwianie transgranicznej wymiany informacji policyjnych, w tym oceny ryzyka i danych o szczególnie niebezpiecznych kibicach, oraz na podręcznik dotyczący międzynarodowej współpracy policyjnej, które mogą odgrywać kluczową rolę w omawianej polityce opartej na informacji; wzywa też Komisję i państwa członkowskie do nasilenia współpracy oraz do dalszego rozwijania i aktualizowania tego podejścia w razie potrzeby;

68. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji zapobiegania przemocy podczas wydarzeń sportowych i zaleca opracowanie środków mających na przeciwdziałanie przemocy w sporcie uprawianym w szkołach;

69. z zadowoleniem przyjmuje rozwijanie systemów licencji dla klubów na poziomie krajowym i europejskim oraz wierzy, że systemy te powinny także zawierać przepisy dotyczące zapobiegania aktom rasizmu, ksenofobii i przemocy oraz ochrony niepełnoletnich i poszanowania praw podstawowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

Aspekty gospodarcze

70. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia ustawodawstwa i/lub wzmocnienia istniejących przepisów oraz do nadania znaczącej roli poszanowaniu praw własności intelektualnej w ogłoszeniach handlowych i wykorzystywaniu marek, praw do obrazu, nazw, praw medialnych i wszelkich innych ubocznych produktów imprez sportowych prowadzonych przez organizatorów, tak aby chroniona była ekonomia sportu zawodowego, przy jednoczesnym przestrzeganiu prawa krótkiego reportażu określonego w dyrektywie 2007/65/WE⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie medialnych usług audiowizualnych) oraz samowystarczalnemu i zrównoważonemu rozwojowi sportu, bez ryzykowania zachwiania właściwej równowagi między uzasadnionymi oczekiwaniami organizacji sportowych i potrzebami publiczności w zakresie możliwości dostępu i tworzenia obiektywnych, bogatych i aktualnych informacji w formie pisemnej, graficznej lub audiowizualnej; podkreśla, że ważne jest również zagwarantowanie beneficjentom możliwości dostępu na odległość do transgranicznych wydarzeń sportowych w Unii Europejskiej; zwłaszcza problemy związane z tzw. podstępny marketingiem (ang. „ambush marketing”), piractwem internetowym i nielegalnymi zakładami sportowymi powinny zostać rozwiązane na zasadzie priorytetu przez państwa członkowskie i Komisję;

71. uznaje prawo wszystkich środków przekazu do dostępu do organizowanych wydarzeń sportowych cieszących się dużym zainteresowaniem społeczeństwa i do ich przekazywania, tak aby zagwarantowano prawo ogółu do otrzymywania takich wiadomości i informacji oraz programów informacyjnych; uznaje prawo państw członkowskich do możliwości podjęcia środków mających na celu ochronę prawa do informacji i zapewnienie szerokiego dostępu widzom do telewizyjnej relacji wydarzeń krajowych lub zagranicznych o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa, takich jak igrzyska olimpijskie, puchar świata i mistrzostwa Europy w piłce nożnej;

72. ponownie wyraża swoje poparcie dla państw członkowskich, które sporządzają wykaz wydarzeń o kluczowym znaczeniu dla ogółu, które to zdarzenia powinny być dostępne dla telewizji niekodowanej zgodnie z art. 3a ww. dyrektywy o usługach audiowizualnych, oraz potępia działania sądowe FIFA w tej sprawie;

73. zaleca, aby państwa członkowskie oraz krajowe federacje i ligi sportowe wprowadziły zbiorową sprzedaż praw medialnych (jeżeli jeszcze tak się nie dzieje); uważa, że w interesie solidarności konieczna jest sprawiedliwa redystrybucja dochodu między klubami sportowymi, w tym najmniejszymi, w ramach i między ligami oraz między sportem zawodowym i amatorskim, tak aby zapobiec sytuacji, w której jedynie duże kluby korzystałyby z praw medialnych;

74. przyznaje, że prawa w sporcie wymagają takiej samej ochrony, jak inne prawa medialne; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja uznała łączną sprzedaż praw do transmisji za środek do osiągnięcia większej solidarności w dziedzinie sportu oraz że należało na utworzenie i utrzymanie mechanizmów solidarności; wzywa do wprowadzenia takich mechanizmów te ligi, które ich nie przewidują oraz wzywa Komisję, aby zaakceptowała łączną sprzedaż praw do transmisji jako generalnie zgodną ze wspólnymi przepisami o konkurencji, ewentualnie ustanawiając zestaw wyjątków dla łącznej sprzedaży praw do transmisji w dziedzinie sportu, zapewniając w ten sposób pewność prawną zarówno dla organizatorów wydarzeń sportowych, jak i podmiotów inwestujących w transmisje;

75. stwierdza, że sport musi zapewniać wzajemną zależność zawodników i potrzebę zagwarantowania niepewności co do wyników zawodów, co mogłoby uzasadniać wprowadzenie przez organizacje sportowe specyficznych zasad ramowych dotyczących rynków organizacji i sprzedaży wydarzeń sportowych; uważa jednak, że te szczególne cechy nie uzasadniają automatycznego zwolnienia dowolnej działalności gospodarczej związanej ze sportem z unijnych przepisów o konkurencji;

76. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dalsze wzmocnianie praw własności intelektualnej w sektorze sportu oraz domaga się konkretnych działań chroniących prawa własności intelektualnej organizatorów wydarzeń sportowych do wyników i organizowanego przez nich wydarzenia jako całości, bez uszczerbku dla wolności prasy

77. wzywa Komisję do zwrócenia uwagi na piractwo sportowe w jej strategii dotyczącej sektora dostarczającego treści on-line i zwalczania piractwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia praw sektora sportowego w kontekście Światowej Organizacji Praw Własności Intelektualnej (WIPO) i ich dialogu z krajami trzecimi;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, str. 27).

Czwartek, 8 maja 2008 r.

78. zauważa, że często występuje dysproporcja między podażą a popytem w przypadku biletów na ważne imprezy sportowe, co jest niekorzystne dla konsumentów; podkreśla, że interes konsumentów powinien być w pełni uwzględniany przy organizacji dystrybucji biletów i że należy zapewnić niedyskryminującą i sprawiedliwą sprzedaż biletów na wszystkich poziomach;

79. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby utworzyły europejską metodę statystycznego pomiaru wpływu sportu na gospodarkę, stanowiącą podstawę statystyk krajowych w zakresie sportu, co mogłoby doprowadzić do powstania europejskiego rachunku satelitarne sportu;

80. wzywa Komisję, aby w zakres swoich planów na najbliższą przyszłość włączyła oszacowanie bezpośredniego wkładu sportu w PKB, rozwój i zatrudnienie, a także jego pośredni wkład w agendę lizbońską poprzez edukację, rozwój regionalny i zwiększenie atrakcyjności UE;

81. zaleca państwom członkowskim skuteczniejsze wykorzystywanie stwarzanych przez sport możliwości w dziedzinie tworzenia miejsc pracy, sprzyjania wzrostowi gospodarczemu i ożywienia szczególnie regionów znajdujących się w niekorzystnym położeniu oraz aby państwa członkowskie i Unia odpowiednio wspierały sport poprzez istniejące unijne programy finansowania, oraz podkreśla w tym kontekście ważną rolę, jaką sport może odgrywać w dziedzinie integracji społecznej; docenia rolę wpływów z transmisji w mediach i innych praw własności intelektualnej we wzroście wydatków na projekty lokalne i projekty rewitalizacji;

82. wzywa państwa członkowskie, aby z pomocą Komisji zorganizowały między sobą i federacjami sportowymi wymianę najlepszych wzorców dotyczących organizacji wielkich wydarzeń sportowych w celu wsparcia trwałego rozwoju gospodarczego, konkurencji i zatrudnienia;

83. proponuje stworzenie skutecznego mechanizmu na rzecz wspierania współpracy transgranicznej i międzyregionalnej w celu lepszego wykorzystania inwestycji w infrastrukturę dokonywanych w związku z organizacją wydarzeń sportowych; ponadto proponuje, aby zachęcano do promowania sportu w ramach europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej, jak przewiduje to rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej⁽¹⁾;

84. popiera działania na rzecz wzmocnienia solidarności między sportem zawodowym a amatorskim, które przyczyniają się do wspierania małych klubów, propagowania sportu w szkołach i tworzenia odpowiedniej infrastruktury lokalnej; z zadowoleniem przyjmuje fakt uznania przez Komisję szczególnych wyzwań, jakie stoją przed sportem amatorskim i niedochodowym, a także sportem opartym na zasadzie wolontariatu, oraz domaga się, aby znalazło to odzwierciedlenie we wszystkich ekonomicznych aspektach przyszłej polityki dotyczącej sportu;

85. zwraca uwagę na sport niezawodowy, który jest często niedoceniany; podkreśla potrzebę zapewnienia większego wsparcia finansowego, lepszych warunków pracy oraz innych zachęt i korzyści niezawodowym dziedzinom sportu, w tym klubom nienastawionym na zysk, ich zawodnikom, zarządzającym, trenerom/personelowi technicznemu, a także sędziom amatorom i sędziom pracującym na zasadzie wolontariatu;

86. podkreśla ponadto konieczność zagwarantowania, że państwo podejmować będzie zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa w czasie zawodów amatorskich organizowanych przez jednostki non-profit;

87. wzywa Komisję, aby w celu utrwalenia źródeł finansowania sportu amatorskiego udzieliła pomocy w utrzymaniu obecnego systemu finansowania sportu amatorskiego ze środków publicznych przez wkład loterii państwowych i licencjonowanych zakładów bukmacherskich działających na rzecz interesu publicznego;

88. z zainteresowaniem oczekuje na wyniki niezależnych badań dotyczących publicznego i prywatnego finansowania w państwach członkowskich sportu na poziomie najbliższym obywatelom i sportu dla wszystkich, a także wpływu obecnych zmian, jakie dokonują się w tej branży;

89. wyraża zaniepokojenie związane z ewentualną liberalizacją rynku gier hazardowych i loterii; za właściwe uważa wykorzystywanie zysków pochodzących z takich loterii do celów użyteczności publicznej, w tym do ciągłego finansowania sportu zawodowego i amatorskiego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia środków regulacyjnych, które zagwarantują, że sport będzie chroniony przed wszelkimi szkodliwymi naciskami związanymi z zakładami sportowymi, zapewnią zgodność wydarzeń sportowych z przepisami oraz poszanowanie praw własności intelektualnej organizatorów zawodów; wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy, jakie potencjalne skutki dla społeczeństwa i sportu mogłaby wywołać całkowita liberalizacja rynku zakładów i loterii oraz jakie rodzaje mechanizmów kontrolnych można by było zastosować na rzecz ochrony konsumentów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 19.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

90. zwraca się do Komisji o przedłożenie wniosku zapewniającego uczciwość sektora zakładów sportowych w Unii zapobiegającego nadużyciom i korupcji oraz respektującego prawa organizatorów wydarzeń sportowych; zwraca się do Komisji i państw członkowskich do przeanalizowania wraz z działaczami sportowymi i bukmacherami możliwości stworzenia wykonalnego, sprawiedliwego i trwałego systemu w celu uwolnienia wszystkich dyscyplin sportu w Unii Europejskiej od nielegalnych praktyk bukmacherskich i utrzymania publicznego zaufania w uczciwy charakter działalności sportowej;

91. zwraca uwagę, że stosowane w państwach członkowskich dyskryminacyjne stawki podatkowe faworyzujące sportowców mogą prowadzić do zakłócenia konkurencji;

92. wraz z Komisją podkreśla, że nadal należy stwarzać możliwość zmniejszenia podatku VAT dla działalności sportowej z uwagi na istotną rolę społeczną, jaką spełnia ta działalność, oraz jej ścisły związek ze wspólnotą lokalną;

93. zachęca organizacje sportowe do ponownego inwestowania części dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży praw medialnych i przedsięwzięć rynkowych związanych z daną dyscypliną sportową oraz do przekazywania tych inwestycji bezpośrednio na finansowanie oraz wspieranie wolontariackich i niedochodowych sektorów tej dyscypliny;

94. jest zdania, że ważne jest uznanie szczególnego charakteru organizacji sportowych nienastawionych na zysk i utrzymuje, że w ramach prawa wspólnotowego należy uwzględnić różnicę istniejącą między organizacjami wolontariackimi, organizacjami nienastawionymi na zysk i przedsiębiorstwami, dla których zysk jest celem; wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z Komisją określiły podstawowe problemy związków sportowych o charakterze niezarobkowym oraz zasadniczy charakter świadczonych przez nie usług;

Kwestie związane z zatrudnieniem sportowców

95. uznaje za niepożądane, że sportowcy zawodowi posiadają mniej praw niż inni pracownicy kontraktowi, i z tego względu uważa za istotne przyznanie tym sportowcom szeroko rozumianych i przejrzystych praw, takich jak prawa innych pracowników, w tym prawa do zawierania lub odmowy zawarcia układów zbiorowych oraz członkostwa w związkach zawodowych, a także prawa odwołania się do sądów powszechnych;

96. potwierdza, że prawodawstwo UE w zakresie walki z dyskryminacją jest podstawowym prawem stosowanym w odniesieniu do sportu w Europie, oraz wzywa Komisję do zagwarantowania, że wszelkie odstępstwa związane ze specyficznym charakterem sportu będą zarówno zgodne z prawem, jak i ograniczone pod względem zakresu obowiązywania; jest zdania, że istnieją pewne sytuacje, wobec specyficznej charakterystyki sportu, kiedy ograniczone i proporcjonalne restrykcje swobodnego przepływu mogą być pożyteczne i niezbędne w celu wspierania sportu w państwach członkowskich,

97. wzywa państwa członkowskie do czuwania nad przystosowaniem ustawodawstw krajowych w sposób gwarantujący przestrzeganie prawa wspólnotowego we wszystkich przepisach dotyczących transferów w kontekście europejskim, z należytym uwzględnieniem specyfiki sportu i innych podstawowych zasad, takich jak przestrzeganie umów i stabilność zawodów sportowych;

98. wzywa państwa członkowskie i stowarzyszenia sportowe, aby nie wprowadzały nowych zasad prowadzących do bezpośredniej dyskryminacji ze względu na narodowość (takich jak zaproponowana przez FIFA zasada 6 + 5 sprzeczną z bardziej proporcjonalną i niedyskryminującą zasadą UEFA dotyczącą priorytetowego traktowania wychowanków klubów danego kraju (ang. „Home grown players scheme”); opowiada się za dialogiem politycznym między państwami członkowskimi jako środkiem zwalczania dyskryminacji w sporcie w drodze zaleceń, ustrukturyzowanego dialogu z podmiotami zaangażowanymi w sport oraz — w razie potrzeby — procedur w sprawie naruszeń;

99. wzywa państwa członkowskie oraz odpowiednie organy regulacyjne do zbadania zarzutów korupcji i wykorzystywania podczas naboru i zatrudniania sportowców, szczególnie małoletnich sportowców spoza Unii;

100. wyraża dezaprobatę wobec nielegalnych działań niektórych agentów reprezentujących sportowców zawodowych, które to działania posuwają się do korupcji, prania pieniędzy i wykorzystywania zawodników i sportowców małoletnich, i wyraża opinię, że działania takie szkodzą sportowi jako takiemu; wyraża przekonanie, że obecne realia ekonomiczne odnoszące się do agentów zawodników wymagają od organów zarządzających sportem na wszystkich szczeblach, w porozumieniu z Komisją, poprawy zasad, na jakich funkcjonują agenci zawodników; w związku z tym wzywa Komisję do wspierania wysiłków organów zarządzających sportem do wprowadzania regulacji dotyczących agentów zawodników, w razie konieczności poprzez przedstawienie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie agentów zawodników; popiera partnerstwo publiczno-prywatne między organami reprezentującymi interesy sportu a władzami odpowiedzialnymi za zwalczanie korupcji, które przyczyni się do opracowania skutecznych strategii zapobiegania i karania umożliwiających stawienie jej czoła;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

101. zauważa, że uznawalność kwalifikacji zawodowych agentów zawodników obejmuje dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, w przypadku, gdy zawód jest przedmiotem regulacji na szczeblu krajowym;

102. podkreśla, że prawo imigracyjne musi zawsze być przestrzegane w odniesieniu do naboru młodych talentów z zagranicy i wzywa Komisję do zajęcia się problemem handlu dziećmi w kontekście ramowej decyzji Rady 2002/629/JHA z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi ⁽²⁾ lub w kontekście wykonania dyrektywy Rady 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych ⁽³⁾;

103. wzywa państwa członkowskie i związki sportowe do współpracy w zakresie ochrony zdrowia umysłowego i fizycznego młodych ludzi poprzez informację dotyczącą obowiązującego prawa, ubezpieczenia zdrowotne dla sportowców, ustanowienie minimalnych standardów i wymianę najlepszych wzorców;

104. wzywa organy zarządzające sportem i kluby do zaangażowania się w zwalczanie handlu ludźmi poprzez:

- podpisanie się pod europejską kartą na rzecz solidarności w sporcie, która zobowiązuje sygnatariuszy do przestrzegania dobrych wzorców przy wyszukiwaniu, zatrudnianiu i przyjmowaniu młodych sportowców z zagranicy;
- utworzenie funduszu solidarności w celu finansowania programów prewencyjnych w krajach najbardziej dotkniętych handlem ludźmi;
- dokonanie przeglądu art. 19 rozporządzenia FIFA w sprawie statusu i transferu zawodników w odniesieniu do ochrony osób niepełnoletnich;

105. z zadowoleniem przyjmuje zachętę do ustanowienia europejskich komisji ds. dialogu społecznego w branży sportowej; popiera starania podejmowane przez pracodawców i pracowników w tej dziedzinie oraz wzywa Komisję, aby nadal prowadziła otwarty dialog w tej sprawie ze wszystkimi organizacjami sportowymi;

106. podkreśla znaczenie dialogu społecznego promowanego przez Komisję jako wartościowej platformy służącej wspieraniu konsultacji społecznych i trwałych relacji między pracodawcą i przedstawicielami pracowników i zapewnieniu pewności prawnej i przestrzegania umów w sporcie; w tym zakresie przyjmuje z zadowoleniem fakt, że EPFL i Fifpro, wzajemnie uznając się za partnerów społecznych, wspólnie wystąpiły do Komisji Europejskiej o oficjalne powołanie unijnej komisji dialogu społecznego w sektorze zawodowej piłki nożnej, z udziałem klubów UEFA jako równorzędnych partnerów;

107. uważa, że agenci zawodników powinni uczestniczyć we wzmocnionym dialogu społecznym w dziedzinie sportu, który w połączeniu z lepszymi uregulowaniami i europejskim systemem udzielania licencji dla agentów zapobiegałby również przypadkom nierzetelnych działań ze strony agentów;

Finansowanie sportu w UE

108. składa wniosek o stworzenie w budżecie na rok 2009 specjalnej pozycji budżetowej na działania przygotowawcze w dziedzinie sportu; zważywszy, że art. 149 Traktatu WE zmienionego Traktatem Lizbońskim przewiduje środki wspierające w dziedzinie sportu oraz skoro specjalny, wspólnotowy program finansowania prawdopodobnie nie zostanie uruchomiony przed 2011 r. — przy założeniu, że traktat lizboński zostanie ratyfikowany przez 27 państw członkowskich — uznaje konieczność przygotowania programu za pomocą działań przygotowawczych poczynając od 2009 r.;

109. zwraca się o rozpoczęcie procesu wdrażania wielokierunkowych działań, o których mowa w planie działań „Pierre de Coubertin”;

110. z zadowoleniem przyjmuje pomysł programu polityki sportowej UE przewidziany w ramach postanowień Traktatu Lizbońskiego oraz oczekuje na stosowny wniosek Komisji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.1994, str. 12.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

111. wzywa Komisję do zainicjowania działań przygotowawczych w dziedzinie integracji społecznej i sportu, skupiając się na projektach o wyraźnej europejskiej wartości dodanej, oraz wzywa Komisję do wspierania projektów wspierających ten cel, takich jak inicjatywa sportów zunifikowanych w ramach olimpiad specjalnych; wzywa Komisję do poświęcenia części wszelkich przyszłych akcji przygotowawczych w zakresie sportu zagadnieniu ochrony niepełnoletnich;

112. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wzięcia pod uwagę możliwości utworzenia programów wsparcia dla studentów o szczególnych potrzebach fizycznych;

113. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich, aby w ramach strategii trwałego rozwoju przewidziały finansowanie infrastruktury i projektów związanych ze sportem z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz umożliwiły dostęp do nowych instrumentów finansowania w tym JEREMIE i JESSICA);

114. nalega na Komisję, aby należycie włączała sport do istniejących dziedzin polityki UE i programów finansowych UE oraz aby składała sprawozdanie w sprawie postępów w tym procesie kilka razy na rok;

*

* *

115. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich, a także europejskim, międzynarodowym i krajowym federacjom sportowym, jak również krajowym ligom i organizatorom rozgrywek.

Mikrokredyt

P6_TA(2008)0199

Oświadczenie pisemne Parlamentu Europejskiego w sprawie mikrokredytu

(2009/C 271 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 116 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że mikrokredyt stanowi formę pożyczki, której kwota jest niewielka i która jest dostępna dla osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji,
- B. przypominając, że mikrokredyt umożliwił, z wielkim powodzeniem, prowadzenie niezależnych projektów w dziedzinie zatrudnienia, pozwalając jednocześnie na poprawę warunków życia, oraz że stanowi on istotny czynnik emancypacji kobiet,
- C. mając na uwadze, że mikrokredyt jest zasadniczym narzędziem walki z ubóstwem, a także instrumentem celów milenijnych,
 1. zwraca się do Rady i Komisji o uznanie znaczenia mikrokredytu w ramach procesu barcelońskiego i polityki sąsiedztwa oraz rozwoju;
 2. zachęca je do udzielenia większego wsparcia projektom mikrofinansującym, a także do wzmocnienia programów na rzecz kobiet w tym kontekście;
 3. zwraca się o udostępnianie zasobów ludzkich i ekonomicznych na projekty mikrokredytu w krajach rozwijających się i krajach śródziemnomorskich;
 4. sugeruje utworzenie wspólnego stowarzyszenia mikrokredytu, którego zadaniem będzie poświadczanie wiarygodności projektów;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia, wraz z nazwiskami sygnatariuszy, Radzie i Komisji;